

# ЖИТИЕ СВЯТОГО ГРИГОРИЯ

Архиепископа Омуртакагы

и прение к некоего Евреина именемаго Ервана.

## КНИГА ПЕРВА.

Има некой градецъ, не ѿ славны те въ страны те аварски и азиятски лоблини нарицаемъ, въ кой то бѣха чаднаго Григорія родители те Агапій и Феодотія: тіи живѣше по закону Христову родища тогдѣа благенна Григорія, и воспитаха го во благочестіе, и научиша го на книга, и на стражъ Божій, и ѿ сама та си младость бѣше исполненъ съ благодатью Господна, што чудотворецъ и цѣлебникъ быде. И като достигна въ совершена возрастъ, не самъ быде слышатель Божественныхъ заповѣди, и совершитель івлѣвшесе, но и проповѣдникъ: и чрезъ Божіе чудеса ѿпіскопа, кой то се оудостой да види видѣніе Божественное, сиречь да постави на церковный и скіптический: и се иаки, рече, совершены въ добродѣтели те, и высокъ да оукраси архіерейский престолъ въ Божественны дѣянія и оученія, кой то заради благоговѣнство то си иже се оудостои даръ ѿ Блага да прими, за да совершаща знаменія и чудеса оужасны и прославны: и даръ совершены сташи дѣла прїа: и по драги градове и села ходеше и проповѣдуаше имѣто Христу Блага наше, и мнозина истрогна ѿ лести идолскія, и приведе ги ко истинномъ Богу: какви то мѣ бѣха дѣмыте, таково мѣ бѣше и житіе то, спомагаше мѣ и вышна благодать, и сцѣлѣваше недѣжны, и бѣси изгоняваše съ молитвы и призывае самаго Христа.

Готоваше го Богъ, като що рѣкохме, на архіерейскій санъ, заради кое то чрезъ прозорливы очи и чудеса извѣщаваше. Като пойде да идѣ въ Римъ, дойде до града Медіоланъ, и тамъ довѣльно време да кончава, и драги по-